

Triola

Triola to najpowszechniej spotykany przykład nieregularnego podziału rytmicznego. Powstaje przez podział nuty dłuższej na trzy (a nie jak zwykle, na dwie) nuty krótsze

Przyjęło się mówić o podziale nieregularnym, ale termin ten jest mylący. Nie ma żadnej nieregularności, po prostu podział dwójkowy zastąpiony jest innym. W muzyce [średniowiecza](#) podział na trzy części był uważany za podział podstawowy, a ten parzysty uznawano za niedoskonały!

Dłuższą [nutę](#) można dzielić na dowolną liczbę części: 5, 7, albo 23 ([Chopin](#) uwielbiał tak pisać). Mówimy wtedy o kwintolach, septymolach, vigintitribuolach... przydaje się, jak ktoś miał w szkole łacinę.

Czasem podział dłuższej nuty na trzy krótsze jest właśnie podziałem regularnym, a ten na dwa – nieregularnym. Jeśli na przykład w [takcie](#) na 6/8 kompozytor chce mieć dwie równe ósemki, ale trwające tyle, co cała część taktu (czyli trzy zwykłe ósemki), stosuje duolę.

Wykonanie triol nierzadko wpływa na wykonywanie nut z [kropką](#).